

Klimaattop in Madrid

NRC:

Klimaattop is mislukt...

Geen grotere ambitie, geen akkoord over emissiehandel, geen helderheid over de financiering. Op de klimaattop in Madrid zijn alle belangrijke onderwerpen doorgeschoven naar volgend jaar.

Kern: Geen akkoord.

De Telegraaf:

Teleurstelling na de klimaattop, want het ontbrak aan de politieke wil echt iets aan de klimaatverandering te doen. Landen schuiven grote besluiten vooruit en het opstellen van regels over een internationaal handelssysteem in uitstootrechten faalde. Terwijl de verwachting is dat de aarde, volgens computermodellen, afstevent op een opwarming van ruim 3 graden naar het eind van de eeuw.

Kern: Ontbreken politieke wil.

De Volkskrant:

De stikstof- en PFAS-crisis is de eerste aanvaring met de grenzen van de groei, de onvermijdelijke clash tussen ecologie en economie. De veelgehoorde klacht over de elite is dat er geen leiding wordt gegeven, geen stip op de horizon wordt gezet op het gebied van milieu en klimaat. De stikstofcrisis is een prachtige metafoor voor falend leiderschap. Het klimaat is te groot voor wat de politiek vermag, stikstof en PFAS zijn pas het begin. In een artikel over hoogbegaafden – a.h.w. synoniem met goddelijke overgave - wordt gezegd: En die hebben we nodig als we als maatschappij willen dat zij uitvindingen doen die klimaatverandering aanpakken.

Kern: Falend leiderschap.

De Club van Rome heeft in zijn rapport 'Grenzen aan de Groei', ongeveer 50 jaar geleden, al de visie van een integrale benadering als doelstelling geformuleerd en wel als volgt:

Het onderzoeken van de kwantitatieve en kwalitatieve samenhang van de wereldproblemen, zijnde bevolkingsgroei, voedselproductie, uitputting natuurlijke hulpbronnen, industrialisatie, vervuiling en dat uitwerken in een zogenaamd wereldmodel. Dit rapport had grote invloed op het milieubewustzijn.

Jan Tinbergen. Trouw had recent een artikel over onze bekende econoom en Nobelprijswinnaar. Hij had, ook zo'n 50 geleden, al een visie van een optimale sociale orde,

nationale en internationale economische verhoudingen omvattend, een samenhang tussen *vrede, veiligheid, economische voorspoed en milieu*. Hij was voorstander van een wereldregering en een internationaal bestuur.

Over het onvermogen zegt Osho (in *Come, Come, Yet Again Come*):

Tenzij er een radicale verandering in menselijk bewustzijn komt, gaan de onderling verbonden sociale, politieke, economische en ecologische crises gewoon door.

Je hele opvoeding maakt je gekunsteld, willekeurig, vernietigt je natuur, ze legt iets op je dat anderen willen, zoals meningen, een bepaalde manier van zijn, niet natuurlijk zijn, want je bent dan bang voor de natuur.

Die angst heeft vele problemen veroorzaakt, zoals een lelijke beschaving, een tegennatuurlijke technologie, een wetenschap tegen ecologie, een godsdienst die niet in overeenstemming is met je innerlijke zijn.

De mens is bang voor de natuur omdat ze groter is dan je ego en wordt de natuur toegelaten dan kan het ego niet gecontroleerd worden en controleert de natuur je. In plaats van natuurlijk te zijn, onderdruk je jouw natuur en claim je enkel een klein plekje van je wezen, maar één tiende, gecontroleerd door je ego dat van alles creëert, zoals moraliteit, wat ook tegen de natuur is. Je blijft dan opgesloten zitten in regels en voorschriften van je maatschappij, cultuur, godsdienst. Jou is eerzucht geleerd en de natuur is dat niet. Civilisatie heeft gefaald, heeft geprobeerd de natuur te veroveren. Maar we maken deel uit van de natuur, zijn de natuur, ermee vechten is vechten met onszelf.

Enkel met de natuur kan de mens vreugdevol leven, erin mee stromen, in volledige harmonie. Dan groeit de liefde, je wordt volwassener, raakt meer geïntegreerd en dat brengt vreugde, vrijheid, zegeningen.

Over ecologie zegt Osho (in *Guida Spirituale*):

De expert kent enkel zijn weg, zijn dimensie, die is smal en hij verliest het contact met het geheel van het leven. We hebben daardoor de hele ecologie van de aarde, de totaliteit geruïneerd., zoals het kappen van regenwouden. Bomen ademen de CO₂ in die wij uitademen en ze ademen zuurstof uit die wij inademen. We zijn onderling afhankelijk. Het hele klimaat, is verstoord, ook de atmosfeer, met te veel CO₂, wat gevaarlijk is voor de gezondheid.

Ecologie betekent de onderling afhankelijke kringloop van het bestaan. Alles is van alles afhankelijk. Wij mensen zijn deeltjes, radertjes in een grote onderneming.

Wanneer de mens vanbinnen niet meer heel is, scheidt dat in de natuur ook verstoring. Het basisprobleem bevindt zich ergens in de mens. Kom je tot een overeenkomst met je eigen natuur dan ben je in staat het natuurlijk functioneren van de wereld te begrijpen. Je ziet dan dat alles onderling verbonden is.

Houd van de natuur en de natuur geeft je haar geheimen. Liefde is de sleutel. Het veroveren is absurd, heeft de hele natuur geruïneerd. Nu is er een schreeuw naar ecologie, hoe de balans te herstellen.

Over het mondiale zegt Osho (in The Last Testament):

De verantwoordelijkheid moet worden genomen om een wereldacademie van wetenschappers te creëren en een inspanning te doen om een wereldregering te creëren.

Een bijdrage van Prem Abhay.